

L'art olotí a l'abast

ENRIC MIRAMBELL I BELLOC

Tothom més o menys sap que Olot és un notable centre artístic. Que el paisatge del seu entorn és d'una bellesa extraordinària i que ha estat font d'inspiració per als artistes de la localitat i per als de fora que hi han estat atrets.

També s'ha sentit a parlar de l'escola olotina, i de les diverses institucions docents per a l'aprenentatge artístic; tothom ha sentit a parlar dels Vayreda, de l'avi Berga, d'un tal Amadeu –autor de molt apreciades figures de pessebre– i de la fàbrica d'escultura religiosa, d'on sortiren els tan divulgats «sants d'Olot».

Però ja no és tan corrent tenir una visió clara, fidedigna, ben documentada, del procés històric de l'activitat artística que s'ha desenvolupat a Olot des de les darreries del segle XVIII fins als nostres dies. I això és el que ens aporten els professors Assumpció Arnau i Joan Sala.

Una visió de conjunt i una sèrie de detalls, i un selecció de textos per for-

mular una història de l'art olotí en els segles XIX i XX. Començant per la creació de l'Escola de Dibuix, promoguda pel bisbe Lorenzana i dirigida per Joan Carles Panyó, fins al recent projecte del Museu del Paisatge de Catalunya; posant atenció en els artistes, en els docents, en els criteris polítics i en les guerres internes que per bé i per mal han protagonitzat aquesta història que té per centre la ciutat d'Olot i el paisatge del seu entorn.

Sobre aquesta temàtica existeix una rica bibliografia, però faltava una obra de conjunt a l'abast del lector no especialitzat.

I aquesta és la que ens ofereixen Assumpció Arnau i Joan Sala. Una obra de divulgació, però ben fonamentada amb el rigor que es pugui demanar a un tractat científic. Els autors posen de manifest la seva especialització en el tema i la seva condició de docents per aconseguir una història de l'art olotí que tant pugui interessar al lector ja imposat en el tema com al que només en tenia una lleu idea.

ARNAU i PRADES, M. Assumpció, i SALA i PLANA, Joan

L'art olotí en el XIX i el XX

Quadern de la Revista de Girona
Diputació de Girona.
Girona, 2013.
96 p.

Propostes per a una Catalunya millor

GERARD BUXEDA I MAJORAL

La crisi econòmica i el debat sobiranista han donat peu a una sèrie d'assaigs econòmics i polítics que expliquen com s'ha arribat a aquesta situació, i que proposen alternatives i solucions. El gènere de llibre de conversa no ha restat al marge d'aquest debat, i Josep-Maria Terricabras i Teresa Pous aporten el seu gra de sorra amb *Pensar, dialogar i fer en una Catalunya millor*.

El llibre s'estructura en tres capítols centrats a analitzar els conceptes de

pensar, dialogar i fer, i en com, a través seu, aconseguir una Catalunya lliure i més justa i integradora.

Fets històrics, esdeveniments recents, frases de filòsofs, de Goethe a Confuci, de Gandhi a Wittgenstein passant per Terricabras mateix, entre d'altres, són punts de partida per iniciar i continuar el diàleg.

Així, en el primer capítol, Pous i Terricabras se centren en el concepte de pensar: aprendre a pensar, tot ob-

servant, comparant i triant valors, al servei d'una Catalunya més cívica, cultural i social.

Un cop es tenen les idees clares, cal dialogar, però no per convèncer els altres sinó per contraposar i valorar arguments, saber veure les conseqüències de defensar determinats valors i utilitzar el diàleg per aconseguir una Catalunya més justa.

Després de tenir criteri i de dialogar s'ha de fer una societat millor i